

ת"פ 16379/02 - מדינת ישראל נגד ארץ סבג - נדון, כפיר בן אבו - בעצמו, נעם אליגן

בית משפט השלום בבאר שבע

20 אפריל 2015

ת"פ 16379-02 מדינת ישראל נ' סבג ואח'

נגד	בפני כב' השופט דניאל בן טולילה המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יערית דרורי
הנאשמים	1. ארץ סבג - נדון ע"י ב"כ עו"ד שי ברגר 2. כפיר בן אבו - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד שי שורר בשם עו"ד نعم אליגן

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין לנאשם 2

הנאשם 2 הורשע על פי הודהתו בעבירה של סיוע לשחר בשם מסוכן. על פי האמור בעובדות כתוב האישום המתוון בין הנאשם 1 לבין הסוכן המשטרתי הייתה היכרות מוקדמת. ביום 31.12.13 וכן ביום 2.1.14 שוחחו הנאשם 1 והסוכן ביחס למכירה אפשרית של סמ' מסווג קוקאין במחיר של 270 ₪ לגרם. עוד סיכמו השניים את מילת הקוד "טרנינג" בה השתמשו השניים לצורך ביצועה של עסקת סמ'. על פי המתואר בעובדות 3-8 לכתב האישום המתוון, ביום 9.1.14 שוחח הסוכן עם הנאשם 1 וסיכמו על מכירתם של "10 טרנינגים".

בהמשך למתוואר לעיל, התקשר הנאשם 1 לסוכן ומסר לו את מספר הטלפון של הנאשם 2 תוך שציין כי "**הוא יודע שתאתה כבר צרייך להגיע**" וכן סיכם עמו שאת הכספי עבור הסמים ימסור לנאשם 2. בשיחה נוספת הודיעו הנאשם 1 לסוכן כי הנאשם 2 מהכח לא ושיתקשר אליו. הסוכן התקשר לנאשם 2 אשר הכוון אותו למקום הימצא בשכונת נווה חורש בדימונה.

הסוכן הבחן בנאשם 2 אשר סימן לו עם ידו. השניים נפגשו לחציו ידים והנאשם 2 אמר לסוכן כי: "**שמע עמי, זה פה מאחורי הארוןית, תכניס את היד תיקח את זה**". הסוכן פנה לנאשם 2 ושאל אותו: "**אייר העניין? האם המשקל**

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

בסדר? " זה ענה לו : " בן זונה ". במעמד האמור, העביר הסוכן לנאשם 2 סך של 2700 ₪.

הסוכן יצא מהרכב וחיפש את הסמים מאחורי הארונית אולם לא מצא דבר. הסוכן סימן לנאשם 2 שהוא עדין בסמכות למקום כי הוא אינו מוצא את השકית. הנאשם 2 הגיע בריצה לסוכן, הכנס את ידו מאחורי הארונית, והוציא שם שקית שקופה ובתוכה 9.92 גרם נטו של סם מסוכן מסווג קוקאין והעבירה לסוכן. בהתאם להסדר בין הצדדים, המדינה הגבילה עצמה לעונש של 7 חודשים מאסר בפועל ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה.

תקייר שירות המבחן:

בעניינו של המשיב שבפניו הוגשו שני תスキירים. מהתשkieר הראשון מיום 14.12.15 עולה כי מדובר בנאשם בן 26 נשי ואב לתינוק בן שנה וחצי. לדבריו סיים 12 שנות לימוד אולם נוכח מעורבות בפלילי בגין צער קיבל פטור שירותי צבאי. זה ערך מאמצים להtag'יס ושירות צהיל מקא"מ בתפקיד רס"ר בבסיס פיקוד דרום. טרם מעורבותו בתיק הנוכחי עבד כמסגר. הנאשם שלל שימוש בחומרים משנה תודעה. לפני השנה וחצי נישא.

לדברי הנאשם החל מעורבות בפליליים בהיותו נער וער רקע רצונו להtag'יס עשה מאמצים לסגור תיקים אלה. עיון בගילוון הרשותי מלמד כי אכן תיקים אלו נסגרו. הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2010 בגין מעורבותו בעבירות אלימות אותה ביצעה ביטתו קטן (ת.פ 1148/2008). הוайл והנאשם סירב בזמנו לשתף פעולה עם שירות המבחן זה לא בא בהמלצה טיפולית ובית המשפט הטיל על הנאשם התcheinויות ללא הרשה.

ביחס למעורבותו בתיק הנוכחי זה מודה בביצוע וمبיע חריטה וצער על חלקו. לדבריו פעל באופן אימפרטיבי. ביום מבין את הבעייתיות בתנהלוותו ואת השלכות מעשו על סבבתו הקרובה לרבות הפגיעה שגרם למשפחתו. להערכת שירות המבחן, הנאשם מעורר בחברה שלית והפנים נורמות התנהגות עוברות חוק. נראה כי על רקע חוויה הורית שאינה מטיבה, הרבה לשוטט ברחובות, ולהערכתו מצא בחברה השולית כמקור להשתתת חום ושיכוך. התבגרותו התאפיינה באמביולנטיות ביחס להפנמת נורמות וכלי התנהגות וכיום נמצא בשלבי גיבוש זהותו העצמית בקבוק התפר בין ניהול אורח חיים תקין לבין מעורבות שלית. נראה כיโนטה להיגרר מתוך תחושת שייכות, התנהלוות הנה פאסיבית תוך קושי להציג לו ולאחרים גבולות התנהגוותו. נוכח כך שהנאשם הביע רצון לבחון את התנהלוות הבעיתית זה השתף בסדנת הכנה לטיפול ביום 14.10.29 ושיתף בה פעולה באופן מלא. לאור האמור ולאחר התרשםות שירות המבחן כי ההלכים המשפטיים הנם גורם מרתק עבورو זה נמצא מתאים להשתלב בקבוצת טיפולית במסגרת השירות. בהתאם לכך נדחו הטעונים לעונש בשלושה חודשים.

מן התスキיר השני מיום 19.3.15 עולה כי במהלך הדחיה הנאשם הגיע לקבוצה הטיפולית, שיתף פעולה ונראה כי מנסה לשיער לחבריה הקבוצה באמצעות ניסיון חיו. זה גילה אכפתיות והיה קשוב לנאמר בקבוצה וצריכה. עם זאת, לעיתים נקט בדפוס מרצה, התנהגותו התואמת את השלה הראשוני בו נמצא כמו את דפוסי התנהגותו הקודמים. להערכת שירות המבחן, הנאשם יכול להירעם ולהפיק תועלת מהשתפות בקבוצת הטיפולית. לאור האמור, שירות המבחן ממליץ על הטלת צו מבחן לצד עונש מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות ומסר מותנה. שירות המבחן מצין כי בשליחתו של הנאשם לעונש מאסר בגין סORG ובריח קים סיכון לנסיגה במצוותו ולהעמקת דפוסי חשיבה שלוויים.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעונו הכתובים לעונש הפנה לחומרת מעשו של הנאשם כפי ששאלו נלמדים מעובדות כתוב האישום המתוקן. זה הפנה לחלק המשמעותי של הנאשם ביצוע עסקת הסמים, כמוות הסם ולטוגו. אלה ככלא מלמדים אליבא דידו על מעורבות עמוקה בעסקי הסמים. לדבריו בעברות בכון דא, ועל פי הפסיכיקה הנוהגת, על נסיבותו האישיות של הנאשם לסתת אל מול שיקולי הגמול וההרtauה. יעור כי כפי הנראה, בשגגה, נעלמה מעניין המאשימה העובדה כי בתיק זה, הושג הסדר טווח של תקרת עונש בת 7 חודשים ועל כן זו עטרה למתחמים שקבלתם תביא לחריגה מההסדר. בנסיבות אלו, בית המשפט יתעלם מתחמים, ואוthon נסיבות לחומרה תילקחנה בחשבון לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם המוסכם.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש הפנה לכך שמדובר בגיןם בן 26 ללא הרשות קודמות שנצל טלפונית על ידי הנאשם 1 שגדול ממנו בגיל ומעורבותו בעולם הפלילי בכלל, ועלם הסמים בפרט ממשמעותית. על הנאשם 1 נגزو 18 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלת מסר מוותנה בן 10 חודשים. הנאשם בפניו הורשע בסיווע לשחרר שהעונש בגיןו הנה מחזית מהעונש המקורי בגין העבירה המושלמת.

ה הנאשם נרתם בתקופה מאז שחררו ממעצר למצוא עבודה, להקים משפחה ולהירטם להליר טיפול. כך גם לא נפתחו לו תיקים נוספים. בהתאם לתיקון 113 ניתן בשל כל אלה לחרוג מטה מתחם העונש ההולם. עוד ציין כי עצם ההגבלה ל - 7 חודשים מרמזת גם על האופן בו המדינה רואה את החומרה הפחותה במעשהו של הנאשם. הנאשם עצמו ציין את הדרך הקשה שעבר מАЗ מעצרו. לדבריו חש בשזה מעשי, מבין ביום שהוא עליו לנוהג אחרת. זה עובד ומעוניין להשקיע את כל מרצו במשפחתו.

דין והכרעה:

בפתח הדברים ציין כי שעה שמדובר בהסדר טווח, סבורני כי זה חוסה תחת אותו כלל יסוד הנוגעים להסדרי טיעון. במצב דברים שכזה אין חובה לעبور בכל "התחנות" אשר מורנו תיקון 113, היינו קביעת מתחם עונש הולם ללא קשר להסדר, ובמה שקיים עונשו של הנאשם בגדרי מתחם. בהקשר לכך ראה בין היתר, בת"פ 27505-06-12 כב' השופט יעוד כהן וכן תא"פ 10-02-10 5093 מדינת ישראל נ' גיאמי (18.2.13) מאות כב' השופט אינפלד וכן ע"פ 512/13 פלוני נגד מדינת ישראל, שם בימ"ש העליון מצין כי מתחם ענישה משקף קביעת נורמטיבית של בימ"ש בעודו ענישה משכלה את כוח המיקוח של הצדדים הכלל בין היתר אינטרסים שונים העומדים לבסיס קיומם של הסדרי טיעון.

בעניינו, יש לומר כי המתויה העוני שיתקרתו 7 חודשים מוקל עם הנאשם אולם זה אינו בלתי סביר באופן המצדיק את התערבותו של בית המשפט. בשל כך גם לא יקבע מתחם עונש הולם. ודוק, רבים מתחמים שיקולים הנודעים לקביעת המתחם ילקחו בחשבון לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המסתגרת העונייה.

הערך החברתי המוגן העומד לבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חוזרים רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפטת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר

עמוד 3

ה חמורות. עבירות אלו לרוב מלאות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם.

בבאו של בית לקבוע עונשו של הנאשם בגדרו הטוח העוני לקולא הרי שיש ליתן הדעת לנטיילת האחריות על מעשיו, הודה שיש בה כדי להשוך זמן שיפוטו יקר. המדבר בנאשם שאין לחובתו הרשות קודמות למעט רישום ללא הרעה מבית משפט לנעור בגין עבירות אלימות. הנאשם עבד כאמור לעצמו ואף נרתם להליך טיפול קבוצתי כארבעה חדשים במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן סבור כי הגם שהנאשם נמצא בשלב ראשון זה יכול להיראות מההליין הטיפולי. הנאשם התחתן, נולדה לו תינוקת ומאז שחררו לפני כשנה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

מנגד ולחומרה יש ליתן הדעת ראשית לגישה המחייבה בה רואים המשפט ובתי המשפט את עבירות הסמים. ר' בעניין זה ע"פ 211/09 שמעון אחולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסווג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העול לסקן חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעות של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אותן אזהרה אפקטיבית לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכות העברות והסחר בסמים, תהא אשר תאה הפונקציה אותה הוא מלא בשרשראתו זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מציגים בתיהם המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענייני בעבירות סמים אחד הכלים החשובים בפעולות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן **היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים**". עוד ראה בעניין זה רע"פ 2557/12 תם פרדי נ' מדינת ישראל (5.4.13), ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטבי, רע"פ 11/1720 גליק נ' מדינת ישראל.

בעפ"ג 14-11-16014 מחוזי תל אביב דובר על סיוע לScheduler בסם מסוכן מסווג קווקאי (38 ג') והחזקתו, כאשר הסיווע התבטה בהעברת הסם מפלוני לאלמוני. כב' השופטת ברלין מצינית כי: "אין לך עראה בבתי המשפט במדינת ישראל שלא אמרה את דברה באשר לצורך להילחם בנוגע@s סמים, ותפקידו של בית המשפט במהלך סיבובית זו. גם במקרה שבפניו התקיים העיקרי של בית המשפט הוא לומר בקול צלול, כי כמויות אלה של סם שהחליפו ידיים עונשו והוא חלקו של העבריין אשר יהיה". בסופם של דברים בית המשפט קובע כי מתחם עונש של 18-9 אינו ראוי וקובע תחתיו מתחם עונש הנע בין 14-12 חודשים מסר בפועל.

עבירת הסיווע בה הורשע הנאשם נמצאת במדד הגובה של עבירת הסיווע ובמה דברים אמורים :

ראשית יש לתת הדעת לכך שמדובר בסם קווקאי הנמנה על הסמים הקטלניים. כמות הסם הנה גבוהה באופן ייחודי ומוגעה לכדי כמעט 10 גרם נתו, כמות ממנה ניתן להכין عشرות מנות סם וכמות העולה פי 30 מהחזקקה שנקבעה ככך שנועדה לצריכה עצמית. כך גם סכום הכספי בגין אותו סם על סך 2700 ₪ אינו מבוטל כלל ועיקר.

אכן הסם בסופו של דבר לא הגיע לצרכנים נוכח השימוש בסוכן משטרתי אולם הנזק הפוטנציאלי הכרוך בהגעת סם לציבור המשתמשים ברור ועל פני הדברים. הגם שבUberites של שחר בסם, אין לנו של בית המשפט קרובן במובן

"הקלاسي", הרי שמידי יום ביום מגיעים לבית המשפט נאשימים שכח הונם ירד לטמיון לצורך מימון הסם, בהעדרו, אילו מבצעים עבירות ולא אחת, פוגעים ומאיימים על האנשים הקוראים להם והכל לצורך מימון הסם. בבואה של בית משפט לגזר עונשו של מי המעורב בהפצת הסמים, עליו לשים את מול עיניו את כל אותם צרכני סם, ואת כל אותן תופעות הנלוות לשימוש בסמים.

הנאשם אינו צריך סמים ומעורבותו נועדה לצורך עשיית רוח כלכלי קל על חשבן בריאותו של הציבור. בכך יש לאבחן עניינו לחומרה על פני אותן נרקומנים אשר מונעים מהתמכרות לסם והצורך במימונה.

עוד יש לתת ביטוי לחלקו המהותי של הנאשם אגב סיועו לנאים 1. כאמור שיחת הטלפון מול הנאשם 1 בה זה ביקש 10 טרנינגים (שכונתו ל 10 גרם קוקאין) נעשית בשעה 13:56. הנאשם 1 מצין כי אינו מצוי בדימונה שם לא כן היה מסור הסם בעצמו וזאת תוך הפניות לנאים 2. תוך שעה ורבע מאותה שיחת טלפון כבר הנאשם 1 מודיע ל██ן שייפגש עם הנאשם 2 לצורך ביצוע העסקה. נתון זה מלמד כי גם אם הנאשם 2 אינו מחזיק הסם ברשותו זה לכל הפחות בעל זמינות גבוהה אליו.

עצמם ביצוע עסקאות תוך מעורבות של יותר מנאשם 1 יש בה כדי להקל על ביצועה מחד ולהקשות על גילוי מלאו המעורבים. העסקה עצמה נעשית כאשר הנאשם 2 נוקט משנה זהירות המלמדת על הפנמותם של דפוסים עבריים כאשר זה מפנה את הסוכן למקום בו הובילו הסמים מבועד מועד חלוף מסירתו באופן ישיר.

הנאשם הוא זה שבפועל מעביר את הסם ל██ן ומתקבל את הכסף עבור הסמים.

בשים לב למתחאר לעיל, הרי אלמלא אותה מסגרת עונשית וחurf אותן נתונים לקולא מן הראי היה לגזר על הנאשם עונש חמור יותר מזה של 7 חודשים מאסר בפועל ולמצער עונש קרוב לכך. תקרת העונש בת 7 חודשים יש להניח משללת את אותן נתונים לקולא שהוא ידועים מצדדים עוד לפני קבלתו של התסגיד.

ב"כ הנאשם מצין כאמור כי גזרת עונשו של הנאשם 2 מהעונש בן 18 חודשים שנגזר על הנאשם 1 מחייבת אף היא קבלת העתירה העונשית של עונש בעבודות שירות. הדברים מכונים לכך של הנאשם 1 עבר פלילי מכוביד, והעונש שהוטל עליו כולל בחובו הפעלת מאסר מוגנה בן 10 חודשים כאשר יוחסה לו עבירה סחר ולא סיוע לסחר. אין בידי לקבל טיעון זה: העונש בעניינו של הנאשם 1 הנה "עונש סגור" שהובא לאישורו של בית המשפט. במצב דברים שכזה חלה הלכת פלוני והכללים הנוגעים לכיבודם של הסדרי טיעון ולפיהם רק במקרים חריגים ווציא דופן בית המשפט יתערבב בהסדר. כיבודו של הסדר אין פירושו כי זה העונש הראי או שזה העונש שבית המשפט היה גוזר לו היו טוענים לפני באופן חופשי. כך גם יצוין כי מטבעם של דברים בית המשפט אינם נחשף למלוא התמונה הריאיתית או למלוא השיקולים שעמדו ביחס לנאים 1 .

לא נעלמה מעניין בית המשפט המלצטו של שירות המבחן אולם כדיו המלצה שירות מבחן כשמה כן היא. בעוד שירות המבחן שם נגד עניין על דרך הכלל את נסיבותו האישיות של הנאשם ואת מאפייניו, על בית משפט לכלול במסגרת שיקוליו גם את האינטרס הציבורי יותר שיקולי הענישה הרציפים לעניין. לא די להשתמש ברטוריקה מחמירה ויש לצקת

תוכן באמירות לפיהן בעבירות סמים על יש ליתן דגש על שיקולי גמול והרטעה.

אכן הנאשם התבחן ונולדה לו תינוקת, אולם את המិוחס לו בכתב האישום ביצע לאחר שכבר מיסד את הזוגיות שלו עם בת זוגו. אותה ברית נישואין לא הייתה בה כדי להוות קו פרשנות מים עבור הנאשם. כך גם מבלי להקל בראש משקלו של ההליך הרפואי אותו עבר הנאשם, הרי שאין מדובר בנאשם אשר אגב ההליך שולב במסגרת טיפולית סగורה לתקופה של חודשים רבים לצורך טיפול בהתמכרות. למעשה מדובר במפגשים קבועתיים ושיחות אישיות על פני תקופה של כ ארבעה חודשים. אין בידי בית משפט לקבל הנחה לפיה עצם שליחתו של הנאשם למאסר כמוות כביטול מוחלט של כל הכללים אותם רכש במסגרת ההליך הרפואי, בפרט כאשר במקרה שלפני מלאה מדובר בתקופת מאסר שאינה ארוכה יחסית.

בנסיבותיו של תיק זה, עונש של עבודות שירות לא יהיה בו כדי ליתן מענה לחומרת מעשיו של הנאשם, בכלל זאת לשיקולי הגמול והרטעה. הטווח המוסכם בין הצדדים משכלל בתוכו את כל אותן נסיבות רבות הפוועלות לזכותו של הנאשם תוך מיצוי נקודות החזק והחולשה של המאשימה מחד ושל ההגנה מנגד. כפי שצווין לעיל, הרף העליון לו עותרת המאשימה יש בו כדי להקל עם הנאשם וממן הראו היה לגוזר עליו עונש גבוה ממנה. לצד האמור לעיל, ولو לפנים משורת הדין ומטעור רצון לעודד את לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו לא אמץ תקרת הרף המוסכם, הגם שנוכח היה לעשות כן.

מכל המקובל לעיל הנני לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו מיום 03.02.14 עד ליום 11.03.14.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות סמים מסווג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות סמים מסווג עוון.
- ד. 4,500 ל"י קנס או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.9.15.

ניתנה והודעה היום א' איר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 6

מעקב ביצוע גזר הדין עד ליום 20.05.15, במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב בכלל אهل קידר, מדור קליטה. הערבויות הכספיות הקיימות בתיק תיוותרנה בעין.

כל שלא יוגש ערעור, שב"ס יבצע הליך קליטה " מבחוץ".

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט